

РЕШЕНИЕ

№ 6101

гр. София, 05.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 08.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **1091** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Р. И. М. с ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 4, офис 23, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 272з-3406/18.12.2019 г., издадена от П. В. М. - младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при ОДМВР Х., с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, б „а“ от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС, без да е правоспособен водач за срок от 6 месеца, като са отнети СРМПС № 83406751142, както и два броя регистрационни табели с № YU55ZJO.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и се моли същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., който поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Представя писмени доказателства. Сочи, че СУМПС се намира в жалбоподателя и същото фактически не е иззето.

Ответникът - П. В. М. - младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при ОДМВР Х. – в съдебно заседание се явява лично, като заявява, че не оспорва подадената жалба. Издал е оспореният акт въз основа на експертна справка, въз основа на която е прието, че СУМПС е неистински.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка на 18.12.2019 г., в 00.54 часа в [община], на път Стара З. – Х. – ГКПП Капитан А., в района на ГКПП Капитан А. в платното за изход от Република България за леки автомобили, е констатирано, че Р. И. М. управлявал личния си лек автомобил „Нисан“ с рег. № YU55ZJO, без да е правоспособен водач, тъй като не представя СУМПС при извършената проверка от органите на МВР.

Съставен бил Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 2125/18.12.2019 г., от Х. М. Т. – младши инспектор при ОДМВР Х., група „Контрол на пътното движение по главни пътища и автомагистрала Х.“ за нарушение на чл. 150 от ЗДвП. АУАН бил връчен на 18.12.2019 г. на Р. М., като е подписан от него без възражения.

Въз основа на съставения АУАН била издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 272з-3406/18.12.2019 г. от П. В. М. - младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при ОДМВР Х., с която на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС, без да е правоспособен водач за срок от 6 месеца, като са отнети СРМПС № 83406751142, както и два броя регистрационни табели с № YU55ZJO.

Като доказателства по делото са представени: справка за нарушител/водач за Р. М.; докладна записка от П. В. М.; Заповед № 272з-2152/12.09.2018 г. на директора на ОДМВР Х. за определяне на длъжностни лица, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки; заверено копие от шофьорска книжка на жалбоподателя на гръцки език; удостоверение за издадено свидетелство за управление на МПС на жалбоподателя от Генерална дирекция транспорт и съобщения на Република Гърция, както и надлежен превод на български език на удостоверението.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел. Оспорената заповед съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването ѝ, поради което тя отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните

административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със Заповед № 272з-2152/12.09.2018 г. директорът на ОДМВР Х. е оправомощил да издават заповеди за прилагане на ПАМ полицейски органи по смисъла на чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР – служители на отдел „Пътна полиция“ в ОДМВР Х.. Предвид това, съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки. В т. 2а, б „а“ е посочено, че се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

За да бъде наложена ПАМ по чл. 171, ал. 1, т. 2а, б „а“ от ЗДвП, следва да са налице кумулативно две предпоставки: лицето, на което се налага ПАМ да бъде собственик на автомобила, чиято регистрация се прекратява, и собственикът да управлява автомобила, без да притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС. В случая, не са налице двете предпоставки, тъй като водачът е притежавал валидно свидетелство за управление на МПС към момента на извършване на проверката, въз основа на която е съставен АУАН. Посоченото в АУАН нарушение по чл. 150 от ЗДвП – водачът управлява МПС, без да е правоспособен, не е доказано, поради което не са изпълнени изискванията на чл. 171, ал. 1, т. 2а, б „а“ от ЗДвП за издаване на заповед за прилагане на ПАМ.

Нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Жалбоподателят в хода на съдебното производство ангажира доказателства, оборващи констатациите в АУАН. По делото е представено заверено копие от шофьорската книжка на жалбоподателя, но същото е на чужд език и не е представено в заверен превод на български език, каквото е изискването на чл. 185 от ГПК, поради което не може да бъде кредитирано като доказателство по делото. Представеното удостоверение за издаване на свидетелство за управление на МПС на жалбоподателя от компетентните органи в Република Гърция обаче опровергава материалната доказателствена сила на АУАН, тъй като от него се установява, че към момента на констатиране на посоченото в АУАН нарушение, той е имал валидно свидетелство за управление на МПС с дата на издаване 29.10.2019 г., валидно до 29.10.2034 г. Фактът, че жалбоподателят има валидно СУМПС, което се установява от представеното удостоверение от компетентните гръцки власти, обосновава извод, че не е извършил

посоченото в АУАН нарушение и не са били налице основания за издаването на процесната заповед за прилагане на ПАМ.

С оглед изложеното оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена в противоречие с разпоредбата на чл.171 ал.1, т.2а б“А“ от ЗДВП и при несъответствие с целта на закона и следва да бъде отменена.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноски в производството, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. И. М. с ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 4, офис 23, Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 272з-3406/18.12.2019 г., издадена от П. В. М. - младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при ОДМВР Х., с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, б „а“ от ЗДВП - прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС, без да е правоспособен водач за срок от 6 месеца, като са отнети СРМПС № 83406751142, както и два броя регистрационни табели с № YU55ZJO.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДВП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ: